

◆ מהדורת וויס ◆

וינמדיה ליעקב לחק לישראל ברית עולם

ספר

חק ליעקב

◆ סדר לימוד דבר יום ביומו ◆

ילקוט מתורת צדיק יסוד עולם, אור טמיר ונעלם
חסידא קדישא, מקובל אלקי בנגלה ובנסתר
המלוכ"ן וקדש הקדשים, מרא דרוין וסבא דמשפטים
רבינו יעקב אביחצירא זיע"א

◆ בראשית ◆

מסודרים ומשובצים ללימוד מידי יום ביומו ומידי שבת בשבתו

ארבעה טורי אבן לימי החול

אור יעקב בית יעקב יראת יעקב רינת יעקב
פרשת השבוע פניני אביר יעקב עניני עבודת ה' עניני תפילה

וארבעה טורי אבן לשבת קודש

יגל יעקב עין יעקב קדושת יעקב באור יעקב
פיוטים עניני הפרשה שבת קודש מעשי צדיקים

יוצא לאור במהדורה מפוארת
מאירת עינים בהגהה מדויקת ומתוקנת

בהוצאת ישיבת 'אביר יעקב'
מוסדות 'אור מאיר ושמחה' נהריה
תשפ"ג לפ"ק

בראשית

יום א

אור יעקב

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמָּאֲדָת הַגְּדֹלִים (א טז).

שְׁנֵי הַמָּאֲדָת הַגְּדֹלִים הם תַּפְּלַת שַׁחֲרִית ותַּפְּלַת עֶרְבִית, וקִרְאָם **גְּדֹלִים** לפי שִׁבְשֻׁנֵיהֶם יש קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא מִן הַתּוֹרָה, לְאַפּוֹקֵי תַּפְּלַת מִנְחָה שְׁאִין בָּהּ קְרִיאַת שְׁמַע, וּלְפִי טַעַם זֶה קִרְאָם מִתְחַלֵּה שְׁנֵיהֶם **גְּדֹלִים**. וְחִזְר וקִרְאָם אֶחָד גְּדֹל וְאֶחָד קָטָן, מִשּׁוּם דִּלְגָבִי תַּפְּלַת מִנְחָה נִקְרְאִים שְׁנֵיהֶם **גְּדֹלִים** מִשּׁוּם דְּבִשְׁנֵיהֶם יש קְרִיאַת שְׁמַע וּמִנְחָה לֹא יש בָּהּ קְרִיאַת שְׁמַע, אֲבָל לְגַבִּי שְׁנֵיהֶם תַּפְּלַת שַׁחֲרִית גְּדוֹלָה מִשָּׁל עֶרְבִית, לְפִיכֵן גַּבִּי שְׁנֵיהֶם חִזְר וקִרְאָ לְתַפְּלַת שַׁחֲרִית הַמָּאוֹר הַגְּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם, וְלְתַפְּלַת עֶרְבִית הַמָּאוֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה. וְאֵת הַפּוֹכְבִּים, הִיא תַּפְּלַת מִנְחָה, דְּתַבַּת הַפּוֹכְבִּים גִּימְטְרִיא 'מִנְחָה', וּמֵאַחַר שְׁאִין בָּהּ קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא מְדֹאוּרִיתָא, לְפִיכֵן רְמְזָה בַּפּוֹכְבִּים, שֶׁהֵם גְּרוּעִים מִן הַשָּׁמֶשׁ וְהִירָח: (פיתוחי חותם)

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים ויאמר אל האשה אף פי אמר אלהים לא תאכלו מפל עץ הגן (ג א).

אֶפְשָׁר לְרַמֵּז כָּל הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה עַל יֵצֵר הָרַע וְתַחֲבֹלוֹתָיו עִם הָאָדָם, שֶׁמִּבְּיָא לוֹ עֲצוֹת מִרְחוּק, וּמִתְחִיל לוֹ מִדְּבַר הַקָּל קַל תַּחֲלָה, עַד שֶׁמִּשְׁקִיעוֹ בְּחַמּוּרָה שֶׁבְּחַמּוּרוֹת. וְהִנֵּה רַבּוּתֵינוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה עֲשׂוּ גְדֻרִים וּסְיָגִים הַרְבֵּה, וְכִנּוּנָתָם זְכוּרִים לְבִרְכָה כְּדִי שְׁלֹא יְבוֹא לְעֵבֵר עַל גּוֹף הַתּוֹרָה, דְּכִיּוֹן שִׁישׁ גְּדֵר הַשּׁוֹמֵר הַמְּקוּם, יֵהָא הָאָדָם נִזְהָר שְׁלֹא יְבוֹא לִידֵי מִכְשׁוֹל, וְאִם לֹא יֵהִי הָאָדָם נִזְהָר בְּגֵדֵר וְיֵהָא פּוֹרְצוֹ, יְבוֹא לְעַקֵּר גּוֹף הַדְּבַר. וְהִנֵּה יֵצֵר הָרַע אֵין רְמָאֵי וּמִסִּית וְיִוָּדַע לְפַתּוֹת כְּמוֹהוּ, בְּתַחֲלָה בָּא

יצר הרע מסית את האדם לעבירות קלות כדי להחטיאו בחמורות

פרשת השבוע
בראשית

פני אבי יעקב - פרשת השבוע
בראשית

עניני עבודת ה' - פרשת השבוע
בראשית

תפילה - פרשת השבוע
בראשית

לשבת קודש

פירושים - פרשת השבוע
בראשית

עניני הפרשה - פרשת השבוע
בראשית

שבחי תורה - פרשת השבוע
בראשית

מעשי צדיקים - פרשת השבוע
בראשית

אל האדם ואומר לו, אלה התוספות, שהם הגדרים שהוסיפו חכמים, אם תעבר עליהם אין בך כלום, אין חמור רק דבר שהוא כגוף התורה באמת, בזה הוי זהיר וזריז, אבל דבר שהוא תוספת אין בו דין וחשבון, והוא מבקש להדיחו מדחי אל דחי, כי פיון שמתחיל להטעימו טעם האסור, ממשיך עליו זהמתו ועושה בו כרצונו. ואם ישמע לעצתו ועובר ופורץ גדר, אחר כך ממתיק לו טעם גוף האסור של התורה, ומיד ישמע לו, פיון שטעם טעם אסור. וכשעובר על גוף האסור וטעם טעמא דאסורא, עברה גורת עברה, עד שמשתקע ובא לידי כפירת ההשגחה, כמו שכתבו בעלי המוסר זכרונם לברכה, דמאחר שנטמע אדם בעברות, אומר לו, מי רואה לך ומי מעיד בך כשאתה עושה בסתר. ומי גרם לו פל זה, ההטמעה שנטמע בזהמתו:

זאת ועוד, פיון שנטמעו מבקשים איזו תחבולה שאם אפשר שיתבעו לדין באותו עולם יפטרו עצמם, והתחבולה היא כמו טענת החגר והסומא (סנהדרין זא.), שהניחם בעל התאנה לשמר התאנה, והם עשו תחבולה והחגר רכב על הסומא, וכשבא בעל התאנה לא מצא תאנים יפות שהיו בתאנה, אמר להם, מה זה עשיתם, אמר לו החגר, וכי אני יכול לעלות לתאנה, והסומא אמר לו, וכי אני רואה שאוכל לברר היפות, אמר להם בעל התאנה, וכי אני שוטה שאתם רוצים להטעות אותי, מה שעשיתם אני יודע, עמד והרביב החגר על הסומא, אמר להם, פנה עשיתם, ויטרם והלקם על כך. כך באותו העולם, הרשעים השוטים כך אומרים, הגוף אומר, אני לא עשיתי כלום, הנשמה היא שעשתה, שהרי משיצאה מפני אני עץ יבש. והנשמה אומרת, אני לא עשיתי כלום, שהרי אין לי ידים ולא רגלים ולא גוף. אמר להם הקדוש ברוך הוא, וכי לפני אתם עושים תחבולה של שקר, מיד מחזיר הנשמה לגוף ואומר להם, פשהייתם בשניכם כך עשיתם, ומעניש להם שניהם באחד, ואחר כך מעניש כל אחד בפני עצמו:

אומר לאדם שיוכל להפטר מן הדין בטענת החיגר והסומא

והנה התחבולה הזאת, יצר הרע, אפשר אפלו בחיי הרשעים אומר להם, אפלו אם יעמידכם לדין באותו עולם, תפטרו עצמכם בטענת החגר והסומא. וכיון שנטמעו ונשתקעו בעברות, נטמטם לבם ומאמינים לכל דבריו, עד שמשקיעם ומטביעם ביון מצולות במקום שאינם יכולים לעלות, ומענישים אותם באותו עולם ענשים קשים ומרים, גיהנם פלה ואינם פלים:

החוטא מאמין ליצר הרע

וּנְבוֹא לְבֹאוֹר הַפְּסוּקִים. וְהִנַּחֵשׁ הִיָּה עָרוֹם, הִנַּחֵשׁ הוּא הַשָּׁטָן הוּא יֵצֵר הָרַע, הִיָּה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה, דָּאִין עָרוֹם וְרַמָּאי כְּמוֹ יֵצֵר הָרַע שֶׁמִּבְּיֵא עֲצוֹת מִרְחוּק. וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה הוּא הַגּוֹף, אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן, הַפְּנִינָה הִיא שְׂאוֹמֵר יֵצֵר הָרַע לְאָדָם, הִיכִי דְמִי שֶׁהַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים שֶׁהוֹסִיפוּ חֲכָמִים תַּחֲשֹׁב אוֹתָם כְּמוֹ הַמְּצוֹת שֶׁצָּוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה, זֶה לֹא יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת, דָּאֵם אֵיתָא דְמֵאֵת ה' הִיָּה הַדְּבָר הִיָּה לוֹ לְכַתְּבָם בַּתּוֹרָה, וּמַדְלֵא כְּתָבָם לֹא מֵאֵת ה' הִיָּה, וְכִיּוֹן שָׁפוֹן, אִם תַּעֲבֹר עֲלֵיהֶם אִין עֲלִיף עֲנֵשׁ וְעוֹן אֲשֶׁר חֲטָא, וְלֹא תִתֵּן עֲלֵיהֶם דִּין וְחֲשָׁבוֹן. וְזֶהוּ אוֹמְרוּ אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן, וְהַפְּנִינָה הִיא דְהַתּוֹרָה נִקְרָאת 'גֵּן' מִשּׁוּם דִּישׁ בַּה ג"ן פְּרָשִׁיּוֹת, וּמִלַּת מִכָּל בָּא לְרַבּוֹת הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים שֶׁהוֹסִיפוּ חֲכָמִים. וּבַתְּחֻבּוּלְתוֹ, פֶּה רָשָׁע וּפֶה מִרְמָה, כִּן אוֹמֵר לְאָדָם, בְּאַמְת אַתָּה שׁוֹמֵעַ לְדָבָר זֶה שֶׁמֵּאֵת ה' יֵצֵא הַדְּבָר שֶׁלֹּא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן, דְּהֵינּוּ שֶׁלֹּא תַעֲבֹרוּ עַל שׁוּם מְצוּוֹה מִן הַמְּצוֹת, בֵּין שֶׁכְּתוּבִים בַּגּוֹף הַתּוֹרָה בֵּין שֶׁהוֹסִיפוּ חֲכָמִים. וְדָבָר זֶה לֹא יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת, דְּבִשְׁלָמָא הַפְּתוּבִים בַּתּוֹרָה לֹא יֵשׁ לִי טַעֲנָה עֲלֵיהֶם, דְּאֵלָה דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וְאִין לְנֻטוֹת מֵהֶם יְמִין וּשְׂמָאל. אֲבָל שֶׁהוֹסִיפוּ חֲכָמִים, אִין סְבָרָא לָהֶם כָּלֵל, דָּאֵם אָמַת הִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה, מִפְּנֵי מָה לֹא נִכְתְּבוּ בַּתּוֹרָה, אֶלָּא וְדָא דְבָר פְּשׁוּט הוּא שְׂאִין הַעוֹבֵר עֲלֵיהֶם יַעֲנֵשׁ כָּלֵל: (פִּיתוּחֵי חוֹתֵם)

בית יעקב

קריאת פרשת בראשית סמוך לחתימת התורה

לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל (דברים לד יב) - בְּרֵאשִׁית בְּרָא (בראשית א א).

מדת האמת משפּחת היא מאד בפּסוקים רבים בתּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי הַפְּתוּבִים. כְּמוֹ כֵן, שְׁבָחִים גְּדוֹלִים נֶאֱמָרוּ עֲלֶיהָ בְּדְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, וּמֵהֶם, כִּי הָאֱמֶת הִיא חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שבת נה. ועוד).

פרשת השבוע

פתיח אורי יעקב - פרשת השבוע

עניני עבודת ה'

תפילה

לשבת קודש

פיוטים

עניני הפישה

שבתי קודש

מעשי צדיקים

וְכָתַב רַבֵּנוּ זִיע"א (שערי תשובה, מאמר יא), שְׁדָבַר זֶה נִרְמַז בְּדַבְרֵי נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁשָּׁבַח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָמְרוֹ (תהלים קמו ו) 'הַשְּׁמֹר אֲמֹת לְעוֹלָם'. הַפְּנֵה בְּזֶה, כִּי מַחֲמַת שְׁהֶאֱמַת הִיא חוֹתֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בָּהּ הוּא שׁוֹמֵר אֶת עוֹלָמוֹ, וַיִּתְפָּרֵשׁ הַפְּתוּב כִּי 'שְׁמֹר ה' אֲמֹת' אֶת ה'עוֹלָם'.

והנה, מִדַּת הָאֲמֹת הִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת 'תּוֹרַת אֲמֹת' (מלאכי ב ו), וְהִיא הַמְּקִימַת אֶת הָעוֹלָם, כִּי־דוּעַ (ראה עבודה זרה ג, ועוד). וְעַל פִּי זֶה כָּתַב רַבֵּנוּ זִיע"א (אלף בינה, אות רי"ש), כִּי הַרֹדֵף וּמִתְאַמֵּץ לָקִים אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הָאֲמֹת, וּמִבְּקֵשׁ לְדַעַת אוֹתָהּ עַל בְּרִיָּה, יִזְכֶּה שְׁיִרְשֶׁם בּוֹ חוֹתְמָה, וְלִזֶּה בָּא הַרְמַז בְּפִסּוּק הַנִּזְכָּר - 'הַשְּׁמֹר אֲמֹת לְעוֹלָם', כִּי 'הַשְּׁמֹר' אוֹתִיּוֹת 'הַרְשָׁם'.

התורה - תורת אמת

על פי זה יש לבאר את חבור סיום התורה ותחלתה, וְלַנְעֵץ אֶת תַּחֲלַת הַסֵּפֶר בְּסוּפוֹ. כִּי הַתּוֹבוֹת הַמְּסִימּוֹת אֶת דַּבְרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הֵן: הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשֶּׁה לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רָאִישֵׁי תַבּוֹתֵיהֶן עוֹלוֹת בְּגִימְטְרִיא כְּחֻשְׁבוֹן תַּבַּת 'לְעוֹלָם' (176). וְאֵלוֹ תַּחֲלַת הַתּוֹרָה - 'בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים' - רָאִישֵׁי תַבּוֹת אֲמֹת. הֵרִי כָּאֵן רְמַז כִּי שְׁמִירַת הָאֲמֹת - שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, מְקִימַת אֶת כָּל הָעוֹלָם.

רמז מעלת האמת בפתיחת התורה ובחתימתה

ענין זה יש למצא לו בפסוק (תהלים קיט קס) 'רֵאשׁ דַּבְּרָה אֲמֹת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה'. 'רֵאשׁ דַּבְּרָה' הִיא תַּחֲלַת הַתּוֹרָה, שֶׁבָּהּ נִרְמַזת ה'אֲמֹת'. עַל יְדֵה מִתְקִים ה'עוֹלָם, שֶׁהוּא רְמוּז בְּסוּף הַתּוֹרָה, בְּסִיּוֹם 'כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה'.

והנה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחִיד הוּא וְאֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ, וּמִלֵּא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ. אֵין הוּא צָרִיף דַּבֵּר, כִּי הוּא אֲדוֹן הַכּוֹל, וְהַכּוֹל שָׁלוֹ. וְכָתַב רַבֵּנוּ זִיע"א (שערי תשובה, מאמר יא), שֶׁאֵף עַל פִּי שְׁלֵא הִיָּה צָרִיף לְבְרִיאַת הָעוֹלָם עֲבוּר תּוֹעֲלָתוֹ, עֲלֶה רְצוֹן מִלְּפָנָיו לְבְרָא עוֹלָם וּלְשַׁפֵּן בּוֹ אֶת הָאָדָם, כְּדִי לְהוֹדִיעַ מַלְכוּתוֹ גַּם לִילוּדֵי אִשָּׁה קְרוּצֵי חֶמֶר, וְהִיא תְּהַלְתּוּ. כִּי אֵינָה דוֹמָה עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם עַל יְדֵי מְלָאכִי עֲלִיוֹן קְדוּשֵׁי מַעְלָה, לְקַבְּלַת הַמַּלְכוּת עַל יְדֵי הַנְּזַלְחָמִים בְּיַצָּרֵם וּמְרַחֲקִים אוֹתוֹ מֵעֲלֵיהֶם מִפְּנֵי יְרֵאת ה'. וְזוֹ תַּכְלִית הַבְּרִיאָה, כְּמֹאמְרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (קהלת ג, יד) 'וְהִאֲלֵהֶם עֲשֵׂה שְׁיִרְאוּ מִלְּפָנָיו'.

רצון ה' לקבלת מלכותו על ידי האדם

על פי זה, פָּרְשׁוּ רבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה אֶת הַפְּסוּק הַרְאִשׁוֹן בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (בראשית רבה א ז) כִּי 'בְּרֵאשִׁית' פְּרוּשׁוֹ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָא 'רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ' (ירמיה ב ג), אֲשֶׁר אֶפְלוּ בְּרִיאַת הַמְּלֹאכִים אֵינָה אֶלָּא עֲבוּרָם, כִּי הָרִי מַעֲלַת הַצְּדִיקִים הַגְּמוּרִים גְּבוּהָה מִמַּעֲלַת הַמְּלֹאכִים, כַּמְּפָרֵשׁ בְּכַתְּבֵי רַבְּנֵי הָאֲרָ"י זִיע"א (עץ חיים שער כח, א).

בְּזֹאת יִתְפָּרֵשׁ רַמְזוֹ חֲבוּר סִיּוּם הַתּוֹרָה 'לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל' - עִם רֵאשִׁיתָהּ: 'בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים', כִּי תַכְלִית בְּרִיאַת שְׁמַיִם וָאָרֶץ הִיא עֲבוּר 'לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל' בְּלִבָּד, וְלֹא עֲבוּר שׁוּם בְּרִיָּה אַחֲרֶת, תֵּהֵא מַעֲלָתָהּ אֲשֶׁר תֵּהֵא. כִּי רַק כַּאֲשֶׁר מְקִימִים יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וּמִתְחַבְּרִים עַל יְדֵי לְמוּדָה לְבוֹרְאָם, מִתְגַּלִּית מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

דָּבָר זֶה נִרְמַז גַּם בַּתְּבוּת הַפְּסוּק הַרְאִשׁוֹן בַּתּוֹרָה - "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", שֶׁהֵן עוֹלוֹת בְּרֵאשֵׁי הַתְּבוּת: 'תַּכְלִית בְּרִיאַת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּכְיָרוּ רוּמְמוֹת אֲדוֹן אֲדוֹנִים מְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה שׁוֹנָא רִשְׁעֵ אֹהֵב צֶדֶק יִתְבָּרַךְ יִתְרוֹמֵם תֵּהֵלָה לְבַדּוֹ תֵּאוֹת'. וְהַפְּנֵה אַחַת הִיא כַּפֵּי הָאָמוּר כָּאֵן, שֶׁתַּכְלִית וְעַקֵּר בְּרִיאַת כָּל הָעוֹלָמוֹת הֵנָּה רַק בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי שֶׁעַקְרָם הָאָמוּנָה וְהַהֲפָרָה בַּהֲדָר כְּבוֹד מְלֻכוֹת ה' יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֲתוּ הָאָמוּתִית נְסוּכָה עַל פְּנֵיהֶם לְבַל יַחְטְאוּ, מִפְּנֵי גְדֹל רוּמְמוֹת מְלֻכוֹתוֹ בְּלִבָּד, וְלֹא מַחְמַת סְבוּת חִיצוֹנִיּוֹת, כִּיִּרְאֵת הָעֵנֶשׁ אוֹ בְּקִשְׁתַּת הַשְּׁכָר, שֶׁאֵינֶן מִמּוֹיֵי הִירְאָה הַשְּׁלֵמָה, וְאֵינֶן ה' יִתְבָּרַךְ חִפְץ בִּירְאָה כְּזוֹ. אֶלָּא יִרְאִים הֵם יִרְאֵת הַרוּמְמוֹת בְּלֹא שׁוּם פְּנֵיהַ אַחֲרֶת כָּלֵל, וְלִכֵּן רַק בְּהֵם בְּחַר ה' מְכַל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה לְבֵרָא אֶת עוֹלָמוֹ בְּעֲבוּרָם.

יראת יעקב

יְדַעְתִּי ה' כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטִיָּה וְאָמוּנָה עֲנִיתָנִי (תהלים קיט עה).

כָּאֵן בָּא לְדַבֵּר עַל עֲנֵינֵי שְׁכִינַת עֲזָנוּ שֶׁנִּקְרָאת **צָדֵק**, וְשֵׁם זֶה שֶׁל **צָדֵק** אֵינָה נִקְרָאת רַק כִּד יִנְקָא מִן דִּינָא, דְּכִלְהַ דִּינֵינוּ, כִּדְנִקְאָמֵר בַּזֵּהַר הַקְּדוּשׁ (ח"ג פה), ו'צָדֵק' נִקְרָאת כִּד אֲתַמְלִיא רַחֲמֵי. וְהֵנָּה נִמֵּי נִקְרָאת 'אָמוּנָה' רַחֲמִים

השכינה
נקראת
צדק'
כשמלאה
דינים,
ו'צדקה'
ואמונה'
כשממלאה
רחמים

פרשת השבוע

פרשת ארבע עשרה - פרשת חיי שנה

עניני עבודת ה'

תפילה

לשבת קודש

פירושים

עניני הפרשה

שבועות קודש

מעשי צדיקים